

Morytát o řezníku Peroutkovi

Pacifik

1. Na Zderaze bydlel řezník, jmenoval se Peroutka,
vedle v domě bydlel zase oficiál Metelka,
Peroutkova manželka Irena,
krásná žena, pohledná, nevěrná,
oficiál Metelka jen po jejím těle toužil.
2. Sváděla ho na pavlači, zrovna prádlo věšela,
a správcová toho domu do řeznictví běžela,
Peroutka vzal největší sekeru:
"Potrestám tu bezbožnou nevěru,"
hnal to po třech schodech hákem, jak pospíchal nahoru.
3. Přistihnul je na pavlači, vedle necek jak stáli,
nevěděli, kdo sem kráčí, něco si povídali,
Metelka jí koukal do výstřihu,
předstíral, že pojídá koblihu,
Peroutka to všechno viděl, krve v něm nedořezal.
4. Useknul jim voboum hlavu, eště voči vydloubal,
a s rukama krvavýma potichu modlit se jal,
položil i svou hlavu na špalek,
usek' mu ji řeznickej pacholek,
tak tam v krvi na pavlači ležej' těla bezhlavý.
5. Ve špitále Na Františku hlavy jim zas přišili,
teď přijde ten velkej vomyl, co voni netušili:
ve špitále hlavy si popletli,
jak tam byly v márnici useklý,
Peroutkovi dali hlavu oficiála Metelky.
6. Jen Irena byla stejná, poněvadž byla žena,
a pak z toho, co se stalo, nedobře naložená,
když Peroutku s Metelkou viděla,
hrůzou padla, pak do vody skočila,
její tělo už nenašli, a tak došla odplaty.
7. Poučení z toho plyne, poučení zásadní:
nad lékařskou vědu není, ta život vždy zachrání,
když vás doktor z krchova vytáhne,
zničíte se podruhý důkladně,
protože je vám to prostě osudem přisouzený.